

Een theaterthriller à la Tarantino

Theater - 'Groupe Diane' is een ijzingwekkende thriller over extreemlinks verzet en ontspoorde idealen. Beslist een van de beste toneelstukken van het jaar.

Groupe Diane
Nieuwstedelijk
Gezien in Opek, Leuven. Op
tournee tot 2 april. ★★★★★

In een roestige caban verschansen zich drie extreemlinkse activisten, op de vlucht voor de politie. Hun geld is op en een van hen is zwaar ziek, dus wil Ernst (Michaël Pas) een nieuwe overval plegen om de kas te spijzen. Stoere Burkhard (Pieter-Jan De Wynaert) vindt dat een puik plan, maar Diane (Sara Vertongen) stelt zich er vragen bij. Nog eens op rooftocht, maar dit keer uit eigenbelang en niet langer om het kapitalisme omver te walsen? Kan niet, vindt ze.

Paralleel volgen we de student Felix (Matthias Van de Brul). Hij raakt steeds meer gefascineerd door zijn professor Lisa (Suzanne Grotenhuis), en dan vooral door haar connecties in het extreemlinkse milieu. Felix, zelf vredevoelend activist, heeft al twintig jaar geen contact meer met zijn moeder Diane. Plots krijgt Lisa een brief van Diane, waarin ze smeekt om een ontmoeting te fiksen met haar zoon, in ruil voor een exclusief interview met de ondergedoken clan.

De bloedstollende, veertig minuten durende scène waarin beide verhaallijnen elkaar kruisen, is zonder twijfel hét hoogtepunt van het stuk. Felix en Lisa beseffen dat ze mogelijk in de val

gelopen zijn van de criminele bende. Ontsnappen is niet langer een optie. De spanning is te snijden, de dialogen knetteren en de geweren zijn gereed om te knallen. Het geheel wordt ondersteund door de dreigende livemuziek van Bert Hornikx en Gerrit Valckenaers.

Groupe Diane ontvouwt zich zo als een intense thriller à la Tarantino. Zelden gezien in het theater!

Rote Armee Fraktion

Nadat hij in eerdere stukken de politieke en economische machtshebbers onder de loep nam, verdiept auteur Stijn Devillé zich hier in de mechanismen van het verzet. Zijn zeer ge(s)laagde tekst waaiert uit van de Rote Armee Fraktion (het voortvluchtige drietal is gebaseerd op onlangs opgedoken leden van de Duitse terreurgroep) tot de huidige burgerbewegingen. Met als wekerende vraag: moet het protest tegen het systeem harder, of net politieker?

Deze keer regisseert Devillé zijn tekst niet zelf, hij laat het over aan spitsbroeder Christophe Aussems. Dat blijkt een gouden zet. Sinds de fusie met De Queeste tot Het Nieuwstedelijk kreeg het vroegere frontale microfoontheater van Braakland/Zhe-Bilding een stevige scheut drama geïnjecteerd. Het uiterst relevante, doorleefd vertolkte en perfect geritmeerde *Groupe Diane* is het voorlopige hoogtepunt.

FILIP TIELENS

U geeft wel weinig uitleg in uw documentaires. Wat we woensdag over Detroit te weten kwamen, kwam alleen uit de mond van de mensen in en rond de kapperszaak. We krijgen geen context, geen cijfers, geen duiding.

Duiding? Natuurlijk niet. Ik ben een documentairemaker, geen journalist die elke steen moet omdraaien om de definitieve waarheid te kennen, en alle stemmen aan het woord moet laten. Wat ik doe, is registreren wat er gebeurt, een verhaal vertellen aan de hand van mensen die over hun bestaan vertellen. Ik wil daar geen uitleg bij geven, laat staan zelf in beeld komen. Het gaat niet over mij of wat ik er zoal van denk.'

Registreren, zegt u. Maar kun je als documentairemaker 'objectief' registreren? Zodra mensen een camera zien, gaan ze zich toch anders gedragen?

'In het begin wel, maar dat houden ze niet vol. Als je even geduld oefent, en je zo "nederig" mogelijk opstelt, vergeten ze al snel dat je er bent, ook al staan we daar met drie in de kapperszaak. Maar helemaal objectief is het natuurlijk nooit. Dat is ook mijn ambitie niet. Ik wil een interessant verhaal vertellen. Je kiest immers ook een richting als je monteert. Je houdt alleen over wat je relevant en mooi vindt.'

Zijn mensen lastig te overtuigen om zich te laten filmen bij de kapper?

'Alles hangt af van de kapper. Als die meewerkt, gaan de klanten automatisch mee. Trouwens, zodra iemand geld vraagt als we hem willen filmen, haken we af. Dat weiger ik resoluut. Al hebben we in New Delhi een soort maffiabaas moeten omkopen om in een bepaalde wijk te mogen filmen. Sommige dingen moet je voor lief nemen.'

Welke aflevering van 'Barber shop' vindt u zelf de meest relevante?

'De heftigste is ongetwijfeld die van volgende week, in New Delhi. Hallucinante plek is dat. De kapster bij wie we filmden, zet zich in voor vrouwenrechten, en daar betekent dat maar één ding: je inzetten tegen geweld op vrouwen. Die maatschappij is zo verziekt door geweld op vrouwen, dat hou je niet voor mogelijk. We hebben enkele getuigenissen van vrouwen die zuur in het gezicht gegooid kregen. Dat vergeet je nooit meer als je het gezien hebt.'

Voor de overige afleveringen trok u nog naar Pretoria in Zuid-Afrika, Rio de Janeiro in Brazilië en een vluchtelingenkamp in de Algerijnse woestijn. Hoe kiest u die locaties eigenlijk?

'Via een lang en moeizaam proces (lacht). Er kruipt gigantisch veel research in. Ik overleg met plaatselijke journalisten, tolken en fixers... Je moet ook een evenwicht vinden tussen de verschillende verhalen: ze moeten een geheel vormen, maar ze mogen elkaar ook weer niet overlappen. Als ik een keer ter plekke ben, kiezen we vaak toch nog voor een andere plek. Een gemaakte afspraak kan zo snel kantelen. Het is een lijdensweg, en dan heb ik het nog niet eens over de financiering gehad.'

Een mens zou zich gaan afvragen of het allemaal de moeite loont.

(lacht) 'Natuurlijk wel. Al moet je koppig en volhardend zijn om dit soort dingen te willen maken. Met *Barber shop* ben ik in totaal meer dan drie jaar bezig geweest.'

Kunt u dan nauwelijks wachten tot het eindresultaat op uitzending gaat?

'Nee, vreemd genoeg. Op dat moment ben ik alweer met iets anders bezig. Ik hou van het concipiëren, van de plekken ontdekken, van het stresserende avontuur tijdens het opnemen, en vooral van het nochtans slopende montagewerk. Daar krijgt het verhaal pas echt vorm, moet je soms een heel andere richting uit omdat een bepaald shot toch niet is wat je ervan had verwacht. Maar als iets af is, dan is het weg. Ik heb hier geen enkele kopie van mijn documentaires liggen, denk ik. Ik kijk er achteraf nooit meer naar.'

'Mensen komen niet zomaar naar kapsalons om hun haar te laten knippen, er wordt gepraat en gediscussieerd over de toestand in de wijk, de stad, het land'

—

'De kans dat je in Detroit op straat tegen een verdwaalde kogel aanloopt is niet gering'

—

'Kappers hebben een sociale rol.' © vrt

Aangezien 'Barber shop' af is, bent u dus al met iets anders bezig?

'Ja, mijn volgende project wordt weer een reeks reisdocumentaires, door de Verenigde Staten dit keer. Canvas gaf meteen groen licht toen ik met het voorstel kwam, waarvoor ik ze erg dankbaar ben, want evident is het niet. Het wordt een *road trip*, waarbij ik zo dicht mogelijk bij de *highway* blijf en in die biotoop mensen probeer te ontmoeten. Ik ga er ook weer animatie in verwerken, zoals bij *Nicaragua* en *Madagascar*. Ik weet nog niet of ik van oost naar west trek of van zuid naar noord, maar het concept wordt: de Amerikaan en zijn voertuig. Het zal alweer niet over Trump gaan, vrees ik, wel over hoe mensen zich nu voelen in hun land. Dat is ongetwijfeld anders voor de boer met zijn oude pick-up in Montana, dan voor de rijke ondernemersvrouw in Californië met haar witte SUV, of de Mexicaanse migrant in Arizona met zijn versleten station wagon.'

'*Barber shop*', elke woensdag om 21.15 uur op Canvas.

Terrorisme is van alle tijden. © Jimmy Kets